

ФРАНЧЕСКО ПЕТРАРКА

Канцонијер

Франческо Петрарка (биографија)

Франческо Петрарка рођен је у Арџу у Тоскани. Син је Пиетра ди Паренце, који је био бележник у Фиренци и који је себе прозвао Петрако (Петрарка је касније узео хуманистички облик овог имена), и мајке Елете Каниђани. Детињство је провео у Инчизи, Авињону и Пизи. Студирао је право на универзитету у Монпељеу и у Болоњи. У Авињону је касније радио као дворски саветник, а на папском двору успео је да се истакне нарочито својом речитошћу, одличним познавањем класичне културе и својим првим песмама на тосканском народном језику.

Франческо Петрарка (биографија)

- За његов боравак на двору везује се и сусрет са Лауром (како тврди сам Петрарка, срели су се 6. априла **1327**). Године **1330**. постао је каноник што га је обавезивало на целибат, али није морао да се зареди, али то га није спречило да има двоје деце. Путовао је, учествовао у јавном животу, а уз то се бавио и књижевношћу. Био је изасланик папе и многих важних људи свога доба, а бавио се и дипломатијом. Био је и културно-политички посредник између два најважнија политичка центра тога доба у **Италији**, између **Венеције** и **Милана**. Осмог априла године **1341**. крунисан је лаворовим венцем на Капитолу у **Риму**. Био је, дакле, poeta laureatus још пре него што је написао многа дела по којима је касније био познат.

Хуманиста

- Петрарка је показивао велику љубав према античким писцима, као и према латинском језику. Писање је оно што га повезује са писцима славне антике, са којима стално треба водити разговор. Петрарка се залаже и за подражавање античких узора, и то за подражавање у облику, језику и стилу. Међутим, сматра да не треба подражавати стил само једног писца, већ треба уочити квалитете више њих и те квалитете подражавати. Био је велики противник схоластике и аристотелизма, страна су му сва дубоко научно утемељена истраживања и схватања света, прорачуни и гломазни филозофски системи. Велику пажњу поклања филозофији морала и испитивању човекових унутрашњих садржаја. Његови највећи узор и аутори који су на њега највише утицали јесу [Цицерон](#), [Сенека](#), [Августин](#) и посредно [Платон](#) (али нема утицаја Платона који се тиче љубави, већ само дијалога Тимај). Петрарка покушава да покаже да постоји континуитет између античке и хришћанске мисли. Његова филозофија може се назвати хришћанским хуманизмом.

Стваралаштво

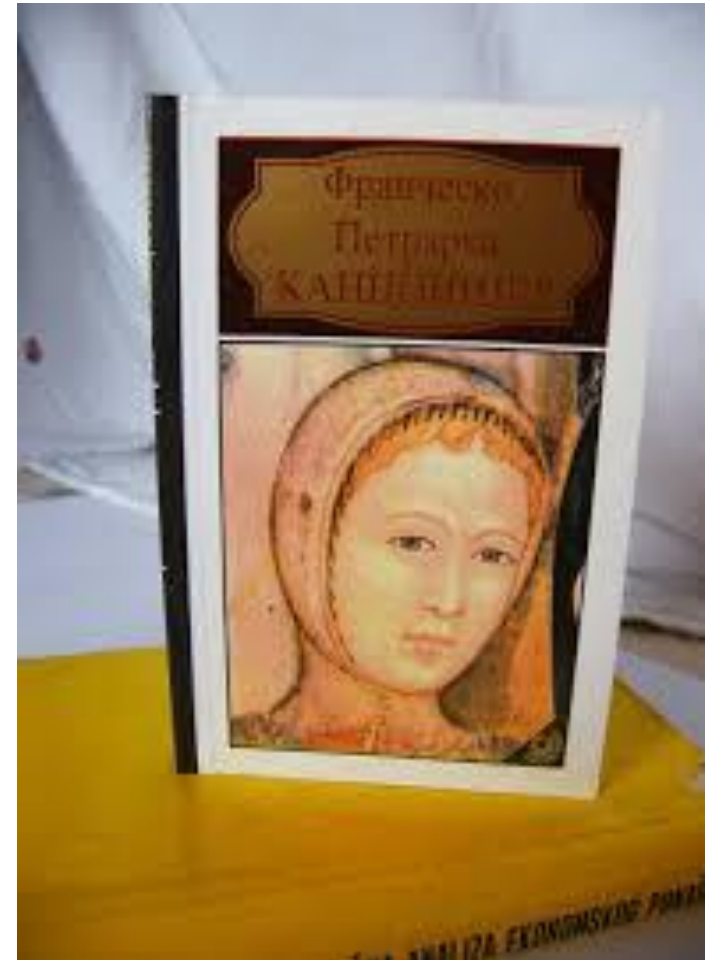
- Најпознатија дела Ф. Петрарке су:
- Канцонијер
- Старачка писма
- Африка (поема)
- Покајнички псалми
- О славним људима
- Моја тајна

Канцонијер

- **Канцонијер** Франческа Петрарке представља једну од најпознатијих и наутицајнијих збирки песама у светској књижевности. Представља песничку жижу из које су расејане песничке одлике ренесансе. Извршило је утицај на читаву епоху и на генерације песника након Петрарке, на тзв. **петраркисте**. Збирка је позната и под називима *Риме* или *Расуте риме*. У збирци се налази 366 песама које су нумерисане и немају наслов (317 **сонета**, 29 **канциона**, 9 **сестина**, 7 **балада**, 4 **мадригала**). **Канцонијер** је инспирисан Петраркином платонском љубављу према Лаури, а садржина, са неколицином изузетака, прати ову љубавну историју.

Канцонијер

- Збирка се може поделити на две целине, прву целину чине песме које говоре о тренуцима пре Лаурине смрти, док друга исказује Петраркина осећања и размишљања проузрокована Лаурином смрћу. *Канцонијер* почиње обраћањем читаоцима којима износи историју своје љубави од тренутка када је први пут угледао Лауру и кад га је Амор погодио љубавном стрелом.

Канцонијер

- Петрарка представља персонификувану љубав, део је песника, који дели своје сопство не би ли имао саговорника. Разна осећања и ситуације смењују се у Канцонијеру једна за другом, а некад су поједина осећања ограничена само на један **сонет**. Лаура у Канцонијеру није приказана као права жена, већ је нереална. Многи су сматрали да она заправо није ни постојала. Петрарка је пре свега опевао Лаурину лепоту, као и детаље те лепоте од којих су касније **петраркисти** саставили идеалан лик жене. Она је лепша од свих, она је божанска.

Канцонијер

- **Лаура за Петрарку представља сталну жељу коју он не може задовољити, али је она истовремено и разлог живота. Што се више иде према крају *Канцонијера*, то се више сећања на Лауру преплићу са признавањем Бога, да би се *Канцонијер* завршио молитвом Богородици да га Бог прими у вечни мир.**

Идеална драга или Богородица

